

Király László
ESTÉTŐL REGGELIG

I. A HATVANAS ÉVEK

Vágtattunk – lóra szállt elszánt talpasok-
szikrázó patákkal, Kincses Kolozsvárra,
fürkészsze: szerencsénk mikor dobban-robban?
Öt esztendő rohanás: ősz tavaszra, nyárra,
Nap-Hold lobogós torlódó sorokban,
dicső, vagy nem-dicső, útra s dalra várva.
Elszánt had. Nemzedék! Forrás-kettő.
Apás-anyás árva.
Nem sejtve: minek mi lesz az ára.
Sorsunk miféle tündér dirigálja.
S rosszul-e? Vagy épp fordítva: jobban.

II. A KÖR

Álmatlan, vad
éjszakák, és
van, aki sokkal jobb
költő annál,
mint amilyen
verseket ír.
És
vice versa.

III. ŐK, OTT

Valamiért
meg akartak

bízni
bennem (engem).

Még azt is
elém tárták
bő mosollyal:
miként kell
és illik
meglopni
az
államot...

Miután AZ
naponta
kirabol
mindnyájunkat.

IV. HAJNALI SÓHAJ

Hosszú az út
hazáig.
Már a Hold se
világít!

Hosszú az út
a szeretőm
faráig.

V. DE ADDIG JÓ,

sőt: legjobb,
míg valahány
titkosrendőr
összeesküvő,
föld alatti

költőkre
vadászik.
ÉS
virágzik
tavaszi pompában
a jólszervezett
szabadrablás,
meg az áhított,
jólfizető
demo-krácia.

VI. A BÚ

Amelyik út
tehozzád vitt volna –
elsüllyedt.
Vagy:
el van torlaszolja...
...s ha
szabad volnék,
jó lovam lenne,
hű kutyám és
i
gaz
sze
re
tóm!

VII. A MULATSÁG VÉGE

Hit Remény Szeretet –
E kettő kell nekem!

Szabadság Szerelem –
Örök Szent Háromság.

Darumadá-á-á-r
folyik csendesen...

VIII. VÉTKES HÍVŐK BÖRTÖNE

ANYASZENTFEGYHÁZ

IX. A DALNOK(OK)

Mint aki
 várromba rakja fészkrét.

Muzsika nélkül
 ropja táncát.

Zsebre vágott kézzel
 csókolózik.

Betömött füllel
 hallgatja babáját.

Csak befelé megy
 minden alagútba:

Felejtsék el!
 Többé sose lássák!

Megunta cipelni
 madarak röptét.

Elfáradt biztatni
 méhek rajongását!

Énekeiből
 eltűnt már a hívás.

Nem akar s nem is jut
 estétől reggelig.

Mint aki... Mint aki
 semerre tart és
 sehova érkezik.